

Timișoara – 20 ianuarie 2007, ora 16

[Întâlnire la care au participat și câteva surori – n.ed.]

Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Această întâlnire este o surpriză pentru toți, dar noi o luăm ca din mâna lui Dumnezeu. Eu văd mulți frați aici. Se pare că sunteți frați care slujesc [cu Cuvântul] și fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit.

De asemenea, sunt mulțumitor pentru frații care au venit din Germania. Noi suntem una în Duhul lui Dumnezeu. Din toate națiunile, din toate țările, noi suntem una în Hristos. Și înțelegem timpul în care trăim - semnele [timpului vorbesc] o limbă foarte clară și puternică.

Praiubitul nostru frate a citit din Isaia 55:3: „*Luați aminte și veniți la Mine, ascultați și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David*”. Dacă vă întoarceți la Geneza, Dumnezeu a făcut un legământ cu Noe și a așezat curcubeul pe cer și a spus: „Acesta este legământul cu tine și cu întreg pământul. Când voi vedea curcubeul îmi voi aduce aminte de legământul Meu”.

Apoi, Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam și i-a dat făgăduința nașterii lui Isaac. Apoi, Dumnezeu a făcut un legământ cu Israel. El a făcut un legământ cu întregul Israel, dându-le Cuvântul Lui. Puteți merge până în Apocalipsa 4 când Ioan, pe insula Patmos, a văzut slava lui Dumnezeu. A văzut cerul deschis și a văzut pe Unul stând pe tron și a văzut curcubeul peste tron, simbolizând legământul. Dumnezeu a făcut un legământ cu noi. În Matei 26, Marcu 14, Domnul a zis: „Acesta este noul legământ, în sângele Meu”.

Deci, au fost legăminte în Vechiul Testament și a fost un legământ final, între Dumnezeu și oameni, în Noul Testament. Vă rog, țineți minte, noi suntem poporul de legământ al lui Dumnezeu. Și toate făgăduințele conținute în legământ ne aparțin. Biserica Dumnezeului Celui viu este cel mai prețios lucru [pe care îl are El] pe pământ. Și acum este timpul ca Mireasa să fie chemată afară și să fie pregătită pentru revenirea lui Hristos.

În această seară voi citi un număr de versete, începând cu Luca 1, unde omul lui Dumnezeu vorbește despre a avea o înțelegere deplină a lucrurilor care privesc Împărăția lui Dumnezeu. Luca 1:3: „*am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile* [„având o înțelegere desăvârșită a tuturor acestor lucruri...” – lb. engl.] ... *să ți le scriu în șir unele după altele, ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit prin viu grai*”, ca să vezi certitudinea lucrurilor pe care le-ai primit prin viu grai. Cuvântul lui Dumnezeu este sigur. Puteți avea încredere în Dumnezeu, puteți avea încredere în Cuvântul Lui. Cuvântul legământului cu poporul legământului...

În Vechiul Testament, Dumnezeu a făcut un legământ cu Israel. Mai întâi, Dumnezeu a făcut legământul cu Avraam și apoi a dat făgăduința: „După patru sute de ani voi scoate poporul...”. Totdeauna este o făgăduință, în legătură cu legământul. Și când vine vremea, Dumnezeu împlinește făgăduința. Puteți citi în Exod 3 și 4, unde vedem împlinirea acelei făgăduințe dată lui Avraam.

Ne uităm acum la noul legământ. După învierea Domnului nostru, El a stat cu ucenicii patruzeci de zile și i-a învățat despre Împărăția lui Dumnezeu. Numai după aceea le-a spus: „Mergeți și învățați toate neamurile”. Mai întâi, El trebuie să ne învețe pe noi; apoi noi îi putem învăța pe alții. În acest timp avem foarte multe denominații, multe biserici, fiecare are învățătura ei, dar noi ne-am întors la învățăturile originale, la învățăturile Bisericii Dumnezeului Celui viu.

Poate nu ne referim de prea multe ori la fratele Branham - nu ne referim de fiecare dată la apostolul Pavel, dar înțelegem, prin Cuvântul lui Dumnezeu, că înainte de revenirea lui Hristos este o epocă profetică. Și în această epocă profetică se împlinesc prorociile biblice. Iar Cuvântul vine întotdeauna la un proroc. Evanghelistul își are locul lui, toate celelalte slujbe își au locul lor, dar Cuvântul este descoperit unui proroc. Un proroc este în legătură directă cu Dumnezeu. Dar cea mai mare descoperire poate fi înțeleasă numai prin Duhul Sfânt. 1 Corinteni 2:14: „*dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie...*”. Deci, omul firesc nu înțelege lucrurile Duhului lui Dumnezeu. În vers. 13 citim: „*Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea*

omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești”. Dar, toți cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să primească aceeași descoperire.

În zilele apostolului Pavel, el a fost o unealtă deosebită în mâna lui Dumnezeu. Nu sunt prea mulți cei care au avut o asemenea descoperire și experiență. Dar au fost frați care au avut aceeași descoperire, prin același Duh Sfânt.

Și când i-am văzut pe toți frații aici, mi-a venit în minte un cuvânt din Coloseni 4:12. Aici, apostolul Pavel scria unui slujitor în Hristos; el spune: „*Epafras, care este dintre ai voștri.... rob al lui Hristos*”. Nu era numai Pavel, erau și alți slujitori ai lui Hristos. Dacă mergem și în Matei 24, acolo nu scrie despre un singur slujitor, ci despre mulți slujitori, care au parte de aceeași hrană și care împart aceeași hrană.

Dar, mai departe, aici mai scrie: „*totdeauna se luptă pentru voi în rugăciunile sale*”. Un predicator trebuie să se roage, el trebuie să încredințeze predica, Domnului. El trebuie nu numai să predice, el trebuie să se roage înainte de a predica, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să intre în inima celor ce aud Cuvântul de pe buzele lui. „*...totdeauna se luptă pentru voi în rugăciunile sale, pentru ca, desăvârșiți și deplin încredințați, să stăruți în voia lui Dumnezeu*”. În voia lui Dumnezeu! Nu în voia voastră, ci în voia lui Dumnezeu. În ultimele săptămâni am vorbit mult despre voia lui Dumnezeu. Așa cum Mântuitorul nostru s-a rugat: „Să nu se facă voia Mea, ci voia Ta!” „Nu așa cum vreau Eu, ci așa cum vrei Tu”.

Aceasta ne amintește de Matei 7 și aș vrea să o împărtășesc cu voi astfel încât să înțelegeți cât de important este să faci voia lui Dumnezeu. În special pentru voi, preaiubiți frați, care împărtășiți altora Cuvântul lui Dumnezeu. Cred că ne-am referit la Matei 7:21 chiar și în ultima scrisoare circulară. Aici citim: „*Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*”. Să ne oprim din a merge pe căile noastre, să ne oprim din a da propriile noastre învățături, să ne oprim din programele noastre.

Preaiubiți frați, a venit timpul să ne aliniem la Cuvântul lui Dumnezeu, să facem voia lui Dumnezeu conform Cuvântului lui Dumnezeu. În vers. 22 citim: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne!»*”. Voi cunoașteți textul. În vers. 23: „*Atunci le voi spune curat: «Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege»*”.

Ei se puteau referi la lucrurile pe care le făcuseră: au prorocit în Numele Lui, au făcut mari minuni în Numele Lui, au scos draci în Numele Lui, dar așa cum am scris în scrisoarea circulară, preaiubiților, ei se puteau referi la multe lucruri pe care le-au făcut în Numele Domnului Isus Hristos. Dar nu puteau spune ceea ce a spus Petru și Pavel: „Eu am fost botezat în Numele Domnului Isus Hristos”. Ei nu puteau spune: „Am botezat pe alții în Numele Domnului Isus Hristos”. Ei se puteau referi doar la lucrurile pe care le-au făcut ei, dar ei înșiși n-au fost ascultători de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei înșiși n-au predicat așa cum a predicat apostolul Petru. Noi nu criticăm, dar spun aceasta cu o durere în inimă: mergeți astăzi la toate personalitățile carismatice - fiecare își predică propria lui evanghelie. Toți au rămas în denomițiile lor. Nici măcar unul nu predică botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Toți predică despre semne și minuni și toți oamenii vin să vadă semne și minuni. Semnele și minunile nu vă duc în cer.

Dumnezeu Își confirmă Cuvântul și eu sunt un martor al acestui lucru. Am văzut orbii cum și-au primit vederea, am văzut șchiopi umblând. Și eu sunt o minune vie. În ianuarie 1981 eram pe moarte. Am fost [pus pe o targă] și împins într-o cameră unde erau muribunzii. Eram bolnav de malarie tropicală. Patruzeci și nouă la sută din celulele roșii erau distruse. Nu mai era nicio speranță, nici chiar dacă se făcea o transfuzie de sânge. Era deja prea târziu și m-au împins în camera aceea unde urma să mor. Dar nu sosise încă timpul meu și Dumnezeu cerurilor mi-a prelungit viața. M-aș putea referi la multe lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu. Dumnezeu Își confirmă Cuvântul Său și dacă noi credem, vom vedea slava lui Dumnezeu. Dar, mai întâi, Evanghelia trebuie predicată așa cum a fost predicată la început.

Aș vrea să vă atrag atenția spre două versete. Matei 7:24: „*De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă*”. „Oricine aude cuvintele Mele și le împlinește, își zidește casa pe stâncă”. Vers. 26: „*Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip*”.

Ambii și-au zidit casa. Unul pe stâncă, pentru că a auzit cuvintele Domnului și le-a împlinit; celălalt și-a zidit și el casa, auzind cuvintele Domnului, dar nu le-a împlinit și și-a zidit casa pe nisip. Și când au venit apele - și apele vor veni - atunci se va descoperi, dar va fi prea târziu. Atunci nu va mai exista altă șansă.

Deci, acestor prieteni, care au făcut mari semne și minuni, care au prorocit, care au scos draci, au făcut lucrări minunate, Domnul le spune: „*Nu vă cunosc!*”. Dar ei vin și spun: „*Doamne, Doamne, n-am făcut noi?*”.

În Matei 25, aceia care vor fi la ușă, bătând, vor spune aceleași cuvinte. Matei 25:11-12: „*Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Doamne, Doamne, deschide-ne!». Dar El, drept răspuns, le-a zis: «Adevărat vă spun că nu vă cunosc!»*”.

Preaiubiții mei frați și cele câteva surori care sunt aici, acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu, ca să se alinieze cu Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vorbim despre revenirea lui Hristos aproape în fiecare întâlnire, pentru că aceasta este făgăduința. În Vechiul și Noul Testament, au fost anunțate venirile Domnului. Prima venire a fost anunțată și a doua venire este, de asemenea, anunțată. Dar problema este, dacă Mireasa e pregătită să-L întâlnească pe Mire.

Pentru aceasta, vom deschide la 1 Tesaloniceni 1:10: „...și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți, pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare”. În cap. 2:20: „*Da, voi sunteți slava și bucuria noastră*”. Vers. 19: „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă?*”. În această traducere, aici este vorba despre Biserică, despre credincioși. „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă?*”. Care este? Voi și cei care cred. „*Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?*”.

Deci, predicarea în acest timp trebuie să aibă ca scop pregătirea pentru revenirea lui Hristos. Eu nu pot merge în ceruri fără voi și nici voi nu puteți merge în ceruri fără cei cărora le predicați. Nu e suficient să fiu eu încoronat; doresc ca și voi să fiți încoronați.

Când i s-a spus fratelui Branham în 1933, că mesajul dat lui va premerge a doua venire a lui Hristos, ca să dea ultima chemare și cei care au Duhul lui Dumnezeu vor auzi ce spune Duhul, Bisericii... și fratele Branham a fost luat în slavă și a văzut milioane de oameni în paradis. Și toți veneau spre el și spuneau: „Preaiubitul nostru frate! Suntem așa de bucuroși să te vedem aici!”. Și un glas a spus: „Dacă tu nu ai fi mers să predici, noi nu am fi fost aici. Dar pentru că tu ai mers și ai predicat, noi suntem aici”. Credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Dar Romani 10 spune: „Cine poate să predice dacă nu este chemat?”

„Cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă” în ziua aceea? Voi sunteți! Adevărații credincioși! Hristos n-a murit degeaba; Evanghelia nu a fost predicată degeaba, mesajul acestui ceas nu a fost predicat degeaba. Așa cum au citit frații noștri din Isaia 55: „Cuvântul care vine de la tronul lui Dumnezeu nu se va întoarce gol”, vă va lua cu el, pentru că voi ați crezut Cuvântul lui Dumnezeu, l-ați luat ca pe o sămânță în inima voastră. Și această sămânță este o sămânță supranaturală. Apoi, Duhul Sfânt vine peste voi și sunteți născuți din nou, primiți viață nouă, sunteți copii ai lui Dumnezeu și apoi vă aliniați cu Cuvântul lui Dumnezeu. „Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?”.

Există un rezultat al [predicării] mesajului lui Dumnezeu. Și eu sunt atât de mulțumitor că sunt în această țară. Doar în Africa mai vedem mulțimi așa mari. Dumnezeu i-a binecuvântat pe frații noștri preaiubiți din această țară într-un mod vizibil, le-a binecuvântat slujbele, viețile și ei, la rândul lor, au fost o binecuvântare pentru mulți alții. Voi sunteți roadele slujbei și alții sunt roadele slujbei voastre.

1 Tesaloniceni 3:13: „ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu toți sfinții Săi”. Deci, scopul predicării este pregătirea Miresei pentru întâlnirea cu Mirele. Noi nu suntem aici ca să avem membri unei denominații. Suntem aici cu mesajul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu, având în vedere revenirea Domnului Isus Hristos. Noi trebuie să predicăm întregul plan al lui Dumnezeu. Trebuie să aibă loc o corectare a tuturor lucrurilor care nu sunt în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Cu slujirea este legat ceea ce citim în vers. 13: „*ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfintenție, înaintea lui Dumnezeu, la venirea Domnului nostru Isus Hristos*”. Acesta este scopul predicării mesajului lui Dumnezeu.

Apoi, în cap. 4:14-15 citim: „*Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El*”. Și apoi urmează această afirmație minunată: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului*”. Slavă lui Dumnezeu! „*Iată, ce vă spunem ca și Cuvânt al Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți*”. Mulți au plecat înaintea noastră și ei așteaptă în paradis clipa întoarcerii Domnului nostru. Când El vine, îi va aduce cu Sine și apoi noi, care vom fi în viață în acel timp, vom fi transformați și vom fi luați împreună ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh. Dar acela va fi momentul când ei vor primi trupul de înviere, așa cum și Domnul nostru a primit un trup de înviere.

Vers. 16: „*Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer*”. Nu se va coborî o învățătură, ci Domnul Însuși Se va coborî din cer. Mulți spun că „*mesajul este strigătul*”. Dacă este un strigăt, nu este strigătul acesta. Este un strigăt puternic, desigur, dar totul trebuie așezat în ordinea precisă pe care o dă Scriptura. „*Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, Se va coborî din cer, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori*” (vers. 16-17).

Preaiubiții mei frați, Dumnezeu cerului ne-a dat har să înțelegem timpul în care trăim. Și cum spunea fratele nostru despre semnul [de circulație] care era răsucit - dacă știi calea și... preaiubiți frați, fiecare slujitor al lui Dumnezeu arată Calea. Dar sunt unii care-i întorc invers pe cei folosiți de Dumnezeu. Eu nu vreau să intru în aceste lucruri, dar cred din toată inima mea că William Branham a fost un proroc făgăduit, că Dumnezeu l-a trimis cu un mesaj. Confirmarea supranaturală a fost atât de puternică, chiar vizibilă în acea fotografie cu lumina deasupra capului său, pe care eu, fratele Frank, am ținut-o în mâinile mele în Washington D.C., în decembrie 1969. Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul Său, Dumnezeu a confirmat slujba. Dar ceea ce fac frații, astăzi, cu fratele Branham... Ei nu înțeleg ceea ce a spus el, pentru că nu aduc înapoi la Scriptură ceea ce a spus el.

Întoarceți-vă întotdeauna, întotdeauna, la Cuvântul lui Dumnezeu. Numai dacă Cuvântul o spune, a spus-o Dumnezeu. Orice răstălmăcire vine de la vrăjmaș. Nu există nici măcar o singură răstălmăcire care să vină de la Dumnezeu. Chiar fratele Branham a spus-o: „Dumnezeu este propriul Său interpret”. Mai întâi, Dumnezeu dă o făgăduință și apoi El împlinește ceea ce a făgăduit, pentru că este o parte din legământul Lui.

Dacă privim la lucrurile care se întâmplă în vremea noastră, putem spune mereu: Scriptura se împlinește sub ochii noștri. Putem merge la Matei 24, la Marcu 13, Luca 21, de trei ori Domnul nostru a spus: „*Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele căci mântuirea voastră este aproape*”. Putem privi la Israel, putem privi la Comunitatea Europeană, putem privi spre Roma, putem privi la Consiliul Mondial al Bisericilor, putem privi la situația generală din lume – pretutindeni vedem cum se împlinește prorocia biblică. Și Domnul nostru ne atrage mereu atenția: „*ridicați-vă capetele căci mântuirea voastră se apropie*”.

Eu vă întreb astăzi: cine știa acum câteva sute de ani ce este scris în Daniel 7:23, despre a patra împărăție care va fi pe pământ, care va zdrobi tot pământul și-l va călca în picioare? Acum noi o experimentăm, o vedem și o trăim. Nu vreau să intru în detalii despre acest lucru. Uniunea Europeană devine din ce în ce mai largă, acum sunt 27 de țări, 493 milioane de oameni uniți ca „Europa”. Dar secretul este acesta: la bază stau Tratatul de la Rome din martie 1957. Nu intrăm în aceste lucruri, dar noi privim cum se împlinește prorocia biblică și înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu ce se petrece în timpul nostru.

Voi sunteți cu toții mult mai tineri decât mine, dar eu încă îmi aduc aminte foarte bine de al Doilea Război Mondial. Să nu mai spuneți la nimeni, dar eu am purtat uniforma, când eram un băiat de zece – doisprezece ani. Trebuia s-o purtăm, nu aveam de ales. Când s-a pornit războiul se numea „Al Treilea Reich” (A treia împărăție). Așa era numită când s-a purtat războiul acela. Și știți ce cântau trupele SS? „Azi ne aparține Germania, mâine toată lumea”. Am auzit-o de multe ori cu urechile mele. „Azi ne

aparține Germania, mâine toată lumea”. Acum o vedem. Dacă citiți în Apocalipsa 13 și Apocalipsa 17, este vorba despre fiara cu șapte capete. Un cap a fost rănit, dar rana a fost vindecată și întreaga lume se mira că această rană a fost vindecată. Și noi o vedem cu ochii noștri. Nu putem intra nici în aceste lucruri...

Praiubiții mei frați în Hristos, Dumnezeu a privit la această generație. Niciodată în ultimii șase mii de ani, planul lui Dumnezeu n-a fost descoperit în întregime, așa cum este acum. Nu a fost nicio slujbă de pe vremea Domnului Isus Hristos, așa cum s-a întâmplat în slujba dată fratelui Branham. Și lui i s-a spus, pe 7 mai 1946, că [această slujbă] este ultimul semn dat Bisericii, același semn pe care Domnul l-a dat lui Avraam. Și exact de o sută ori, fratele Branham a menționat discuția lui Avraam cu Domnul și, ceea ce a făcut Sara. Exact înainte de nimicirea Sodomei și Gomorei, înainte să se nască fiul făgăduit, Domnul i-a dat făgăduința lui Avraam. El era cu spatele întors la cort și Sara era în cort și Domnul a vorbit cu Avraam și i-a dat făgăduința. Și Sara, având șaiszeci de ani pe atunci, a râs în inima ei. Domnul S-a uitat la Avraam și a zis: „*De ce a râs Sara?*”.

Fraților, poate pentru voi, momentan, acest lucru nu înseamnă foarte mult. Eu vă spun cum este: ai nevoie de descoperire divină. Descoperirea divină nu poate fi predicată. Noi putem predica, dar descoperirea vine direct de la Dumnezeu, spre voi.

Apoi, fratele Branham s-a referit la Domnul Isus Hristos și la slujba Lui de proroc, ca Fiu al omului. Este foarte important să știm aceste lucruri, ca să înțelegem slujba pe care ne-a dat-o Dumnezeu în timpul nostru. Atunci a fost ultimul semn înainte ca Sodoma și Gomora să fie distruse. Dumnezeu a dat făgăduința, Sara a auzit, a râs și Domnul a zis: „*De ce a râs Sara?*”.

O spun din nou: poate în acest moment nu înseamnă foarte mult pentru voi. Dar dacă mergeți cu acest lucru la Domnul nostru și slujba Lui, în Ioan 5:19-20: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. Domnul nostru a trebuit să fie un proroc, pentru că Moise spusese: „Domnul Dumnezeu vă va ridica un proroc ca și mine din mijlocul vostru”. Citiți în Ioan 1:47-48. Filip îl cheamă pe Natanael și Domnul Se uită la el și spune: „Iată un israelit în care nu este vicleșug”. El a spus: „De unde mă cunoști, Învățătorule?” „Înainte să te cheme Filip, te-am văzut sub smochin”. Și asta a fost; Natanael a înțeles: „Acesta este Prorocul făgăduit. Eu nu am vorbit niciodată cu El. El nu mă cunoaște, dar El știe cine sunt eu și unde am fost”. A fost semnul lui Mesia.

Andrei l-a adus pe fratele său, Simon: „Vino și vezi pe cine am găsit noi”. Și Domnul Se uită la el și spune: „Numele tău este Simon și numele tatălui tău este Iona”. Și cărturarii se întrebau: „Ce este cu omul acesta? Poate El să citească gândurile oamenilor?” Nu, nu era aceasta, Domnul trebuia să fie proroc.

Când Domnul nostru a vorbit cu femeia de la fântână, i-a spus: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău!”. Ea a spus: „Eu n-am bărbat”. Și Domnul i-a spus: „E adevărat, căci cinci ai avut și cel pe care-l ai acum nu este bărbatul tău”. Și răspunsul ei a fost: „Știm că atunci când va veni Mesia ne va spune toate lucrurile. Dar cine ești Tu?” Și Domnul zice: „Acela care vorbește cu tine, Acela este”. Ea a fugit în cetate și a zis: „Veniți să vedeți pe cine am găsit. Nu este acesta Mesia?”.

Dar aici este punctul: numai aceia cărora li se descoperă Domnul, Îl cunosc și primesc descoperire divină despre cine este El. Ceilalți dau din cap și zic: „Poate-l are pe Belzebub”. Este atât de important să ai o trăire personală cu Domnul.

Doar încă două exemple. Domnul nostru putea spune unora dintre ucenici: „Du-te și adu-ți măgarușul și măgărița aici”, astfel ca Zaharia 9:9 să se poată împlini. Domnul nostru putea spune: „Mergeți în sat. Acolo este un om care duce o găleată cu apă; spuneți-i că în casa lui, Domnul vrea să sărbătorească Paștele”.

Acest dar al unui proroc s-a manifestat în slujba Domnului nostru. Același dar, aceeași slujbă s-a repetat prin slujba fratelui Branham, ca să ne atragă atenția la mesajul lui Dumnezeu, la Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Și cum a fost în acel timp și în acele zile, numai cei care au trăit ei înșiși au știut și au crezut, toți ceilalți erau suspicioși. Fără descoperire nu te poți mișca în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru fiecare pas în Împărăția lui Dumnezeu este nevoie de descoperire.

Poate pentru mine este puțin mai ușor să cred aceste lucruri, pentru că am avut privilegiul să fiu în adunările fratelui Branham. De câte ori nu l-am auzit spunând – în paisprezece adunări, se ruga uneori

pentru cincisprezece, șaisprezece, douăzeci de oameni – spunând persoanei de unde venea, numele ei - chiar și în Germania sau Elveția, fără să știe nici măcar un cuvânt în limba germană. El se uita la persoană și putea să-i spună: „Tu vii din Hamburg, lucrezi ca asistentă într-un spital”. Putea să-i spună unui frate: „Tu nu ești din acest oraș, tu vii din Berlin”. Putea spune unui cuplu, care și-au adus fițița în vârstă de unsprezece ani, născută oarbă: „Voi nu sunteți din Germania, voi sunteți din Elveția, locuiți în Zürich, fiica voastră s-a născut oarbă”. Toate lucrurile îi erau descoperite de Dumnezeu. El a fost un proroc adevărat. Câteodată, în adunări erau opt mii de oameni, apoi la sfârșit de săptămână erau până la optsprezece mii de oameni și aceste lucruri se petreceau pe platformă. Toți, ca și voi de aici, puteau vedea ce se întâmplă pe platformă. Și în aceste mii de cazuri [când a spus ceva oamenilor prin descoperire], el niciodată nu a dat greș. Fratele Branham avea viziunea, vedea persoana, auzea cuvintele pe care trebuia să le spună și de fiecare dată era desăvârșit.

Mi-aduc aminte când l-am întâlnit pe fratele Branham prima dată, în 15 august 1955. Era într-o luni dimineața, înainte de ora 8 dimineața. Stăteam la recepția hotelului și întrebam de camera unde stă el. Chiar atunci a venit un domn în hol, fratele Branham era cu el... Era o echipă împreună cu fratele Branham. Și în timp ce el venea spre mine, mi-a zis arătând către mine: „Tu ești un slujitor al Evangheliei”. De fiecare dată când l-am întâlnit pe fratele Branham, Dumnezeu i-a descoperit câte ceva ce nu avea cum să știe, dar Dumnezeu îi descoperea. Deci, eu sunt un martor viu al acestui dar supranatural și al acestei slujbe.

Dar, o spun din nou: în zilele lui Avraam, s-a întâmplat aleșilor. În zilele lui Hristos, s-a întâmplat aleșilor. Cărturarii n-au înțeles. Dar cei care au crezut, L-au primit pe Isus Hristos. La fel a fost și în timpul nostru: numai adevărații aleși vor primi slujba pe care a trimis-o Dumnezeu. Numai ei vor primi descoperirea prin Duhul Sfânt.

Haideți să facem un sumar al lucrurilor spuse astăzi: revenirea Domnului Isus Hristos este foarte, foarte aproape. Rămâneți cumpătați în toate lucrurile. Orice ați face, faceți lucrurile cumpătați. Dar, pregătiți-vă să vă mutați de aici în slavă. Pentru că în Matei 25:10 citim: *„cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*.

Lăsați-mă să subliniez încă o dată: slujba supranaturală dată fratelui Branham, a fost pentru Mireasa lui Hristos, a fost pentru cei aleși, pentru ca ei să cunoască că Dumnezeu lucrează în același fel, așa cum a lucrat în timpul lui Avraam, așa cum a lucrat acum două mii de ani în timpul Domnului nostru - și la fel în timpul nostru. *„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci”*. Și prin această slujbă supranaturală, prin confirmarea directă a Dumnezeului Atotputernic, atenția noastră trebuia atrasă spre mesajul lui Dumnezeu din acest timp. Iar cei care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu, vor primi Cuvântul făgăduit pentru această zi.

Așa cum a citit fratele nostru preaiubit din Matei 13, voi primiți Cuvântul ca o sămânță în inima voastră, dar lăsați ca pământul să fie bun. O sămânță bună trebuie să aibă o inimă pregătită. Sunt patru tipuri de pământuri menționate în Matei 13 și este capitolul unde Domnul nostru spune: *„Cine are urechi de auzit, să audă”*, la fel ca în Apocalipsa 2 și 3: *„Cine are urechi de auzit, să audă”*. Același lucru îl citim în Matei 13: *„Cine are urechi, să audă”*. Și apoi Domnul nostru spune: *„Binecuvântați sunt ochii voștri că văd, binecuvântate sunt urechile voastre că aud”* și binecuvântate sunt inimile voastre că înțeleg.

Preaiubiți frați și surori în Hristos, să fie auzit pe tot pământul: acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu, să recunoască Cuvântul făgăduit pentru această zi și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Noi nu am trăit acum cinci sute de ani, în timpul Reformei sau în trezirile care au urmat, noi nu am trăit acum o sută de ani când a avut loc din nou turnarea Duhului Sfânt. Mulți dintre voi nu au trăit nici măcar acum cincizeci de ani, ci noi trăim acum. Și eu vă spun adevărul: acesta este cel mai mare timp din istoria omenirii. Dacă Dumnezeul cerului m-ar fi întrebat: *„Când ai vrea tu să trăiești pe pământ?”*. Eu aș fi spus: *„Acum aș fi vrut să trăiesc”*. Acest timp este mai mare, mai important, este lucrarea finală de har în Biserica și Mireasa lui Isus Hristos.

Deci, noi înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu, desigur, prin descoperire divină, așa cum am citit în 1 Corinteni 2:14, că omul firesc nu înțelege lucrurile Duhului. Ei dau din umeri și-și văd de drum. Dar voi înțelegeți. Și de ce înțelegeți? Pentru că umblați cu Domnul, precum cei doi ucenici din Luca 24. Numai dacă umblați cu Domnul, El începe cu Moise, continuă cu Psalmii, apoi cu prorocii și arată toate

lucrurile care trebuia să se întâmple. El ia Vechiul și Noul Testament, arată făgăduința și arată împlinirea - numai acelor care umblă cu El. Enoh a umblat cu Dumnezeu. El era al șaptelea de la Adam. A umblat cu Dumnezeu și deodată n-a mai fost găsit pe pământ. Acum umblăm noi cu Dumnezeu, vorbim cu Dumnezeu, El ne vorbește, ni Se descoperă, ne-a descoperit planul Său din Cuvântul Său, prin Duhul Său și va veni clipa – și eu cred că noi vom vedea acea clipă, eu cred că noi vom vedea acea clipă... Revenirea lui Isus Hristos este atât de aproape. Noi nu suntem doar la sfârșitul timpului, ci suntem la sfârșitul timpului de sfârșit.

De aceea, cei care n-au luat o decizie să umble cu Domnul, s-o ia în seara aceasta și să spună: „Scumpe Domn, eu cred Cuvântul Tău, descoperă-mi-l prin Duhul Sfânt”. Și vă va fi descoperit, pentru că numai Duhul Sfânt călăuzește în tot adevărul.

Ați putut să urmăriți aceste lucruri? Dacă nu le urmăriți, nici descoperirea nu poate veni. Știți, chiar și cel mai mare proroc care primește descoperirea, el poate doar să împărtășească Cuvântul lui Dumnezeu, dar trebuie să vă fie descoperit în mod personal și atunci o știți în inima voastră. Nu o știți doar pentru că este scris sau predicat, ci o știți prin descoperire divină și este confirmat în inima voastră, o știți.

Deci, prin harul lui Dumnezeu, noi așteptăm revenirea lui Isus Hristos. Și cum am citit în Coloseni, în ziua aceea credincioșii vor fi cununa. V-am spus mai înainte, când m-am întors de la funeraliile fratelui Branham, în aprilie 1966, am știut că trebuie să duc mesajul în toate țările lumii. A trebuit să intru în slujbă permanent [a renunțat la serviciul laic – n.tr.]. V-am mai spus-o: am făcut un jurământ înaintea lui Dumnezeu, cu multe lacrimi și am spus: „Scumpe Doamne, voi face conform trimiterii pe care mi-ai dat-o Tu. Voi merge din oraș în oraș, din țară în țară, voi predica Cuvântul Tău, voi da hrana duhovnicească. Dar am o rugămintă legată de această trimitere: acordă-mi harul ca pe toți aceia care aud Cuvântul Tău de pe buzele mele, să-i văd în slavă”.

Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce fără rod, voi sunteți o mărturie a acestui lucru. Eu sunt o mărturie a acestui lucru. Toți adevărații credincioși din trecut sunt mărturia că, Cuvântul nu se întoarce fără rod, ci împlinește în credincioși scopul pentru care a fost trimis. Nu vă pot explica toate lucrurile divine, dar eu cred că am împărtășit suficient în acest serviciu, ca voi să înțelegeți că fratele Branham nu a fost doar un evanghelist sau o personalitate carismatică, ci a fost un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu. Și o spun din nou: el a fost un proroc făgăduit care a trebuit să vină înaintea sosirii zilei Domnului, cea mare și înfricoșată. Și voi cu toții știți ce înseamnă ziua Domnului: înainte de ziua Domnului, soarele se va întuneca și luna se va transforma în sânge, înainte să vină ziua aceea. Noi suntem la sfârșitul timpului de har și ziua Domnului este ziua de pe urmă. Și înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu, că Dumnezeu a trimis un mesaj ca să cheme poporul înapoi la Cuvânt.

Încă un gând din Scriptură, din 1 Împărați 18, când omul lui Dumnezeu a adus jertfa pe altar, a făcut o afirmație, în 1 Împărați 18:37: „*Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu și să le întorci astfel inima spre bine!*” „...și să le întorci astfel inima spre bine!” Maleahi 4: „*ca să întoarcă inima copiilor la părinți*”. „...să întoarcă” - „...să întoarcă”. Maleahi 4:5-6: „*Iată vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce*” – va întoarce, va întoarce – „*inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor*”. În Luca 1:17 găsiți din nou același cuvânt, „*să întoarcă*”. Luca 1:17: „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inima părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”.

Acesta este scopul mesajului trimis de Dumnezeu: să întoarcă inima copiilor lui Dumnezeu la Cuvânt, la părinții apostoli, ca să pregătească un popor bine gătit pentru Domnul. Nu ca să facă o nouă denotație, ci un popor bine pregătit pentru Domnul, gata pentru revenirea Marelui. Cât de multe texte am putea citi! Eu sunt așa de bucuros pentru această Carte. Slavă, slavă lui Dumnezeu pentru această Carte sfântă, care ne arată întregul plan de mântuire.

Praiubiților, primiți Cuvântul lui Dumnezeu, credeți-l din toată inima. Numai dacă-l credeți, vă va fi descoperit. Dacă nu-l credeți, dacă-l respingeți, este imposibil să vă fie descoperit. Dumnezeu nici

măcar nu va vorbi cu voi. Dacă voi nu credeți ceea ce spune El, de ce v-ar mai vorbi? Dacă eu aș vorbi cu voi și voi n-ați crede ce spun eu, de ce să continui să vă vorbesc?

Preaiubiți frați și cele câteva surori, credeți Cuvântul lui Dumnezeu și după aceea vă va fi descoperit. Mulți vor să se întâmple invers: ei ar vrea mai întâi să le fie descoperit și apoi să creadă. Mai întâi are loc predicarea și credința vine din ascultarea predicii și în momentul când o crezi îți este descoperit prin Duhul Sfânt. Și atunci nu predicatorul, nu prorocul, ci Dumnezeu este Cel care întoarce inimile noastre la Cuvânt. Dacă fratele Branham v-ar întoarce inimile, aceasta nu ar ajunge. Așa cum a spus prorocul Ilie: „*ca TU să le întorci inimile spre bine*”. Un proroc aduce mesajul, dar noi experimentăm cum Dumnezeu ne întoarce inimile la El, la Cuvântul Lui.

Nu mai am ce să spun, pur și simplu sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic. Vă rog, gândiți-vă o clipă: Dumnezeul Atotputernic, care este din veșnicie în veșnicie, a găsit de cuviință să coboare și să cerceteze această generație, să facă lucruri supranaturale în timpul nostru, ca să-Și confirme legământul cu noi. Un legământ cu Noe, un legământ cu Avraam, un legământ cu Israel, un legământ cu Biserica nou testamentară. „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou...*”. Dacă voi sunteți răscumpărați prin sângele Mielului, sunteți în noul legământ și auziți cuvintele legământului.

Apoi, înainte de Apocalipsa 5, înainte de deschiderea pecetilor, Ioan L-a văzut pe Domnul pe tron și curcubeul deasupra tronului. Apoi au fost deschise pecetile. Ce să vă mai spun?

În decembrie 1962 am vorbit cu fratele Branham și mi-a spus personal, că în ianuarie 1963 se va muta în Tucson, datorită unei viziuni pe care i-a dat-o Domnul. Voi știți cu toții ce s-a întâmplat: cum s-a coborât norul supranatural, cum au venit cei șapte îngeri în forma unei piramide, cum al șaptelea înger din acea piramidă a vorbit cu fratele Branham și i-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville căci a venit vremea pentru deschiderea pecetilor”.

Dragii mei frați și surori, eu nu spun povești, eu vă informez despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Și o spun din nou: am avut marele privilegiu să-L cunosc pe Domnul, să-l cunosc pe prorocul lui Dumnezeu și, prin descoperire divină, să cunosc Cuvântul făgăduit și lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit acum pentru Biserica lui Isus Hristos. Singurul lucru pe care trebuie să-l facem noi, este să-I dăm slavă Dumnezeului cerului, care ne-a cercetat într-un mod deosebit, ca niciodată înainte. O spun din nou – e greu să mă opresc când sunt cu voi – noi suntem o familie, vom fi împreună în ceruri. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm. Ne vom ruga. Mai întâi aș vrea să întreb: câți sunt aici care au nevoie de descoperirea divină? Voi ați primit Cuvântul prin cunoștință, dar aveți nevoie de descoperire divină. Voi doriți să înțelegeți prin Duhul Sfânt. Ne vom ruga împreună, ne vom ruga pentru că aceasta este ziua, ziua pe care a pregătit-o Domnul, pentru toți frații care slujesc [cu Cuvântul], pentru întreaga țară, pentru fiecare adunare, pentru fiecare grup din întreaga țară, ca descoperirea divină și adevărata dragoste a lui Dumnezeu să vină peste Biserica Dumnezeului Celui viu, pentru Mireasa lui Isus Hristos. Noi proclamăm biruința, biruința lui Isus Hristos, care a înviat din morți și este în mijlocul nostru astăzi, care-Și împlinește Cuvântul și-Și descoperă Cuvântul.

Cu toții să ne ridicăm glasurile și mâinile și să-L lăudăm pe Dumnezeu. Aleluia! Glorie lui Dumnezeu! Laudă Domnului! Lăudați Numele Lui cel sfânt! Lăudați-L pe Dumnezeu, închinați-vă lui Dumnezeu! Aleluia! Glorie lui Dumnezeu! Aleluia! O, Dumnezeule...! Și toți cei care cred să spună „Amin”. Amin! Puteți să vă așezați.

[...]

Încă o dată mă rog: binecuvântează pe toți frații slujitori. Îți mulțumesc pentru unitatea care este între ei și care este cu ei. O Doamne, binecuvântează întreaga țară, binecuvântează-Ți poporul Tău în Numele sfânt al lui Isus! Amin. Amin. Vă mulțumesc pentru invitație. Domnul să vă binecuvânteze.